

عنوان مقاله:

تبیین رویکرد کاتارسیس به مثابه شناخت و کارکرد آن در نمایشنامه کرگدن اوژن یونسکو

محل انتشار:

ماهنامه علمی-تخصصی مطالعات میان رشته ای هنر و علوم انسانی، دوره 2، شماره 11 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

گلاره فرشچیان - کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی، موسسه آموزش عالی هنر و اندیشه اسلامی، قم، ایران (نویسنده مسئول).

مهدی داودآبادی فراهانی - استادیار گروه هنرهای رسانه ای، دانشکده دین و رسانه، دانشگاه صدا و سیما، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تبیین جایگاه و عملکرد کاتارسیس به مثابه رهایی حاصل از شناخت، در نمایشنامه های مدرن مبحث اصلی این مقاله است. امروزه که انسان مدرن مصائب بلایای طبیعی، جنگ، انقلاب، شیوع بیماری های گوناگون و رنج عشق را تجربه کرده و از سر گذرانده است، چگونه توسط تئاتر مدرن کاتارسیس به مثابه شناخت و معرفت را برای او حاصل می نماید و منجر به رهایی وی می گردد. یکی از اهداف اصلی تئاتر به عنوان یک هنر نمایشی، تسکین و رهایی مخاطب از طریق تجربه زیبایی شناختی مواجهه با کاتارسیس در حین تماشای درام است. نگارنده بر آن است تا با بررسی نمایشنامه کرگدن، نوشته اوژن یونسکو که عنوان پدر تئاتر نو را به خود اختصاص داده است به تبیین این مهم بپردازد. در نمایشنامه کرگدن، به عنوان نمونه ای کامل از یک نمایشنامه مدرن که توسط پدر نمایش نو نگاشته شده است، مخاطب با قوه تخیل نویسنده همراه شده و توسط تجربه حالت خلسه دیونوسی که به وسیله اصوات و تصاویر موجود در وی ایجاد گشته است، به جهان متافیزیکی دیونوسی سفر کرده که به فراغت و رهایی و در واقع معرفتی برای مقابله با زندگی پر اضطراب دست می یابد. این ها در واقع همان مضامینی هستند که آنتون آر تو نیز که مانند یونسکو در پی بازگشتن به سرچشمه های تئاتر بوده، تحت عنوان تئاتر شقاوت بدان پرداخته است و در نتیجه، همان نحوه کارکرد کاتارسیس شناختی در نمایشنامه های مدرن نیز می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1867858>

